

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Hans Christian Schmidt vil jeg sige, at Miljøstyrelsen efter vor opfattelse – og dér er vi altså åbenbart ikke helt enige med miljøministeren – skal have ret til at stille ekstra spørgsmål, så der kan ske en uddybning, hvor det er nødvendigt, for at få sikkerhed for, at der er taget højde for alle relevante spørgsmål i en given sag. Og det kan godt være, at det skiller højre og venstre. Det gør det helt givet. Men vi har det altså på den måde, at alle, der vil beskytte miljøet, efter vor opfattelse skal have fortrin frem for dem, der tjener penge på et fortsat forbud.

Vi synes sådan set, det er så enkelt, at man gør den forskelsbehandling, at de, der gør noget for os alle sammen, bør have fortrin for dem, der kun gør noget for sig selv.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg stillede to spørgsmål til ministeren, som han ikke svarede på, dem kan jeg komme med skriftligt. Det ene var om Miljøagenturet her i København og det andet om, hvad afgifterne på pesticider bliver brugt til.

Det, jeg egentlig bad om ordet for, var, fordi ministeren ynder, hver gang han sådan får ordet, at sige, at dem, vi er oppe imod, er store verdensomspændende virksomheder med kapital i ryggen. Og det er nok også rigtigt, eller det er rigtigt! Men hvem er den kemiske industri så oppe imod? Den er oppe imod et Folketing på 179 medlemmer, som den ingen indflydelse har på. Og den er oppe imod et kæmpebjerg af embedsmænd, som i stor udstrækning er ansat til, kan man sige, at gå i brechen for dem. Så jeg mener nok, at vi to spillere – hvis vi kan sige det sådan – industrien og os politikere, vi er ligeværdige.

Formanden:

Ministeren for en kort bemærkning.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Ministre har ikke korte bemærkninger.

Formanden:

Nej, men alligevel.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg vil kun for god ordens skyld sige, at jeg på spørgsmålet om fordeling af afgiftsmidlerne svarede, at det vil jeg meget gerne komme med

til udvalget. Men så glemte jeg – og det stod i mine noter, men jeg fik det ikke sagt, og det er derfor, jeg har bedt om ordet nu, og det bliver en kort bemærkning – alene at sige, at der var en lang række meget spændende og interessante spørgsmål, som jeg meget gerne vil vende tilbage til og besvare under udvalgsarbejdet, og som jeg tror egner sig bedst til behandling dér. Det gælder både de spørgsmål, som fru Eva Møller, hr. Langkilde og også hr. Schmidt stillede, og de mere politisk prægede spørgsmål, som blev stillet af bl.a. fru Svanholt. Så det vil jeg bare sige, da jeg nu ikke fik det sagt i første omgang, men det stod på mine papirer; det var alene mit engagement i sagen, som gjorde, at jeg overså det. Det beklager jeg.

Hans Christian Schmidt (V):

Tak til ministeren for hans svar. Jeg synes, miljøministeren kom rundt omkring spørgsmålet. Jeg forstod det også sådan, at der var sådan nogle forhold, som vi skulle klare i Miljø- og Planlægningsudvalget, og det synes jeg er fint.

Men jeg noterede mig, at ministeren sagde, og det blev jeg meget glad for, at der er penge nok. Det er ikke penge, det kommer til at dreje sig om, og derfor ser jeg også frem til den forhandling, vi forhåbentlig får, om, at vi måske så også kan nedsætte behandlingstiden for de nye midler, så den ikke skal vare fra 2 til 5 år, for det tror jeg nemlig godt kan have noget at gøre med midlerne, men den diskussion kan vi tage til den tid.

Så vil jeg ellers sige, at jeg tror, og det er også til hr. Frank Aaen, at man skal passe på, at man ikke i miljøpolitikken laver nogle polariseringer, hvor man forsøger at sige, at der er nogle, der er for miljøet, og nogle, der er imod. Det tror jeg man skal lade være med at sige. Jeg tror heller ikke, at man kan forklare den danske befolkning det. Den danske befolkning ved udmærket godt, at miljøpolitik er noget, der optager hele Folketinget.

Derfor vil jeg også sige, at set fra vores vindue skal vi selvfølgelig i gang med arbejdet i Miljø- og Planlægningsudvalget om lovforslaget. Vi har sagt, at vi skal have nedsat sagsbehandlingstiden både for revurdering og nyvurdering, og så har vi sagt, at vi synes, ekspertudvalget bør have mulighed for at tage stilling til hele den del af Miljøstyrelsens beslutningsgrundlag, som ikke er fastsat i lovgivningen, eller som er fastlagt af ministeren, og også til egne områder, som man mener ekspertudvalget skal tage op.